

דורית נאה מאוד כעובדה שמצד אביה היא דור שמיני בארץ. גם אמה צברית. דורית נולדה בתל-אביב לפני 17 וחצי שנים. אביה עובד בחברת-החשמל ואמה עובדת בסוכנות-ביטוח. היא סיימה את הכיתה השמינית בבית-הספר התיכון 71, ובעוד כמה חודשים תתגייס לצבא. בימים אלה היא עסוקה בבחינות הבגרות האחרונות שלה. לדורית שיער בלונדי ארוך וחלק, עיני תכלת, וגובהה 165 סנטימטרים. מי שלחץ עליה במיוחד להשתתף בתחרות מלכת-המיס היתה אמה. "אמא חושבת שאני יפה ומתאימה להיות מלכת-מיס, ולכן ביקשה ממני להצטרף לתחרות. מאחר שאני שומעת בקולה, ניגשתי לתחרות." אומרת דורית בחיוך רחב, המבליט את שרירי גיה הצחורות. בעתיד רוצה דורית להיות דיילת-יופי. ובינתיים אינה

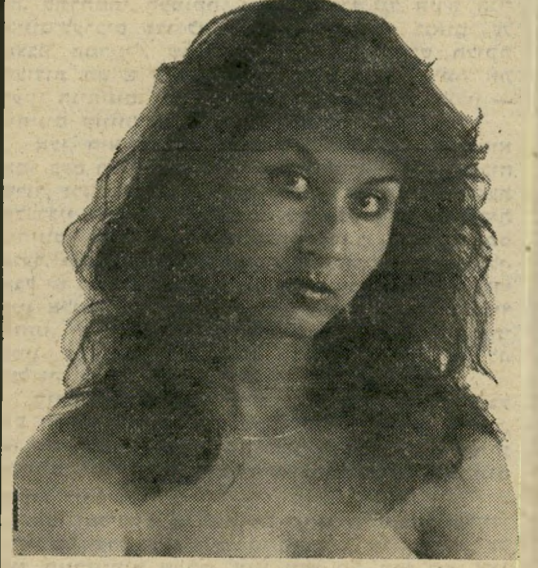

דורית ברזילי

דורית עם בקבוק פינה קולדה בידה, במראה החדש של אופנת ניבה: שימלה רבת קפלים, חושפת כתפיים, עשויה בנדורה (סריג קרפ מרשרש) בצבע ורוד עז.

לצת חברה, והוריה, המכבדים את רצונה, לא הביעו כל התנגדות. אורלי אוהבת את קריית-עקרון, מקום מגוריה, ואת השקט השורר במקום. תל-אביב נראית לה סואנת מדי, ולכן היא מעדיפה את חבריה מן המושב. כרטיסיהסיסה וטובות-ההנאה הכרוכות בדרך-כלל בחיי הזוהר, אינם מסחררים את ראשה. "לכל דבר יש עת", היא אומרת. "כאשר אסיים את לימודי יהיה לי יותר זמן לנסוע לחוץ-לארץ, לעסוק בדוגמנות ובכל מה שיבוא. אך על הצירוף לא אותר בשום פנים. זה נראה לי הדבר החשוב ביותר בשבילי." מבטיחה אורלי. השתתפות קודמת בתחרות יופי כל-שהיא מקנה בדרך-כלל ביטחון רב למועמדת. ביטחון זה ניכר באורלי ללא-ספק. יש לה הליכה יציבה, קומה זקופה וחיוך

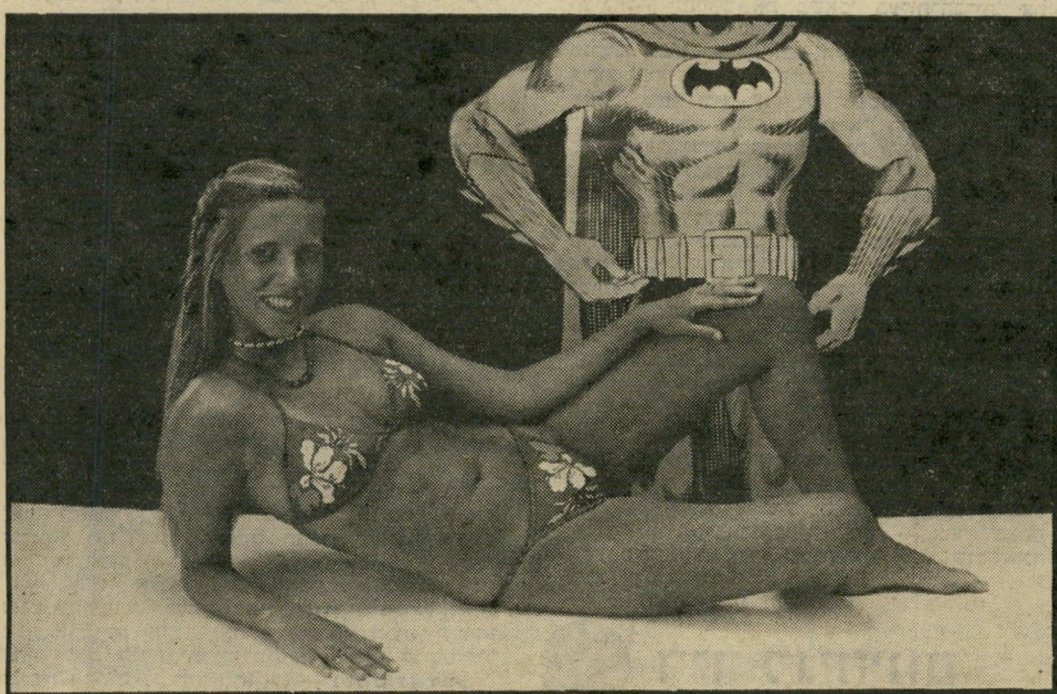

אורלי חן

מעודן. היא מדברת בקול נמוך ושקט ומשרה אווירה של נחת בעת הראיון. בעוד שמרבית המועמדות מגלות עניין רב בפעילות ספורטיבית, אורלי אדישה למדי לשטח זה. על אף גובהה, היא אינה משחקת בכדורסל, איננה שוחה ואיננה מתרוצצות על מיגרשי ספורט. אפשר ביתר קלות למצוא אותה בתוך גוף פראי כל-שהוא, יושבת ומציירת. אורלי, על אף שזכתה כבר בתואר קודם, מתרחקת מעולם הזוהר. אורלי עוזרת למועמדות אחרות ביעוץ על הליכה נכונה, בגד מתאים או איפור הולם. בעת הצילומים לקראת התחרות היתה נינוחה ביותר ושקטה. את ההתרגשות שגילו מועמדות אחרות, היא הפגימה בתוכה. "אם לא אוכה בתואר כל-שהוא זה לא יהיה נורא." היא מציינת.

צברית דור שמיני

דמויות

צילום: אסף שילת